10

Старі руїни, вславлені горби,
Що носите святе наймення Рима,
Де всюди висяться перед очима
Святі останки славної доби!

Ви, тріумфальні арки! Ви, стовпи,
Здивованих небес підпора зрима!
Зробила часу сила незборима
З вас тільки звук, поживу для юрби.

І хоч подекуди й тепер не згас
Грім битв морських, але щодня поволі
Всі імена й творіння гасить Час.

Утішся, серце, не протився Долі:
Бо як усе він гасить без жалю,
Погасить він і біль, що я терплю.